

KOROŠEC

Uredništvo in upravnništvo v Velikoven.

List izhaja vsak torek in petek.

Naročnina znaša: celoletno 12 K, polletno 6 K, četrletno 3 K.

Velikovec, 10. avgusta 1920.

Cene inseratov: enostopna petstvesta ali nje prostor
1 krono. Uradni razglasi po 2 K. Pri naročilu nad
10 objav popust.

En dinar je vreden 10 K 15 v nemškega denarja. Zahtevajte torej od avstrijskih lačenbergerjev za 1 našo krono 3 nemške! Pazite, da vas ne bodo goljufali s ponarejenim denarjem!

Naša demarkacijska črta.

Promet čez demarkacijsko črto se je zdaj olajšal z dovoljenjem naše delegacije. Našega ljudstva se je polastilo razburjenje. To razburjenje se širi po raznih govoricah. Ljudje mislijo, da je demarkacijska črta odpravljena, kakor so zahtevali Nemci, da se Nemcem vse ustreže, nam pa nič, da imajo Nemci vso moč, mi pa prav nobene.

Kako je z demarkacijsko črto, se bode vedelo prav natančno že te dni. Toliko je pa že danes gotovo, da demarkacijska črta ostane. Za danes pa prinašamo sledeči dobesedni pnatisek iz lista „Freie Stimmen“ od zadnje sobote to, je 7. t. m.

Die Demarkationslinie nur bedingungsweise geöffnet!

Die Interalliierte Abstimmungskommission hat die Aufhebung der Demarkationslinie angeordnet, auf daß innerhalb des Kärntner Abstimmungsgebietes endlich wieder die Freizügigkeit im Personen- und Warenverkehr eintrete. Die jugoslawischen Gewalthaber haben dieser gerechten Anordnung zuerst offenen Widerstand entgegengesetzt, sich aber nach mehrtägigem Sträuben doch eines besseren besonnen und den Verkehr zwischen der Zone A und B bedingungsweise (!) freigegeben. Sie haben ihre Gendarmen und Finacier zwar nicht -- wie der Auftrag der Interalliierten Abstimmungskommission lautete -- von der Demarkationslinie abgezogen, aber sie gestatten es nun gnädigst, daß die künstliche Trennungslinie gegen Vorweisung von Identitätsnachweisen überschritten und daß gewisse, von ihnen bestimmte Waren mitgenommen werden dürfen.

Iz vsega tega je razvidno, kako oster boj se je bil zaradi demarkacijske črte. Razvidno je pa tudi, da je naša delegacija popolnoma na mestu in ji lahko mirno zaupamo. Zato ohranimo mirno kri. Naj se razburjajo Nemci. Nas je toliko, smo tako močni in svoje popolne zmage tako gotovi, da je nam ne vzame niti vrag iz pekla. Zato pa krišku glave,

mirno kri in vztrajno delo! To je sedaj na mestu.

Ubogi Celovec.

Nemci so vedno vpili, da mi v coni A ne moremo živeti brez Celovca. Skoro dveletna preskušnja je pa pokazala ravno nasprotno. Mi prav lahko živimo brez Celovca, pač pa ne more živeti Celovec brez nas. Pri nas je ves čas vladal red in mir ter smo imeli vsega, če že ne v izobilju, pa vsaj dovolj in smo izhajali čisto dobro. Zaraditega pa tudi nam ni bilo za odpravo demarkacijske črte. Mi smo se branili Celovčanov. Nemci pa so cele mesece povsod, ne samo v Celovcu, Gradcu in na Dunaju, ampak še celo v Berlinu in v Parizu kleče prosili in molodovali, naj se jih vendar usmilimo in odpravimo demarkacijsko črto. To je dokaz, da Celovec ne more živeti brez nas, mi pa lahko brez Celovca. Zato mora pa priti on k nam, ne pa mi k njemu.

To se je pokazalo najbolje, ko so se naše oblasti po dolgem molodovanju vendar le usmilile ter dovolile, da olajšajo promet med obema conama. Demarkacijska črta ni odpravljena. Naši orožniki in financarji jo še vedno stražijo. Kakšni reveži so Celovčani brez nas, nam pa zadosti pove to-le: V enem samem dnevu je šlo preko demarkacijske črte 1500 rukšakov napolnjenih z raznimi živili. Kakor izstradane kobilice so se Celovčani vrgli v naše kraje in prosili za maslo, kruh, moko, meso, jajca i. t. d. Dunajski listi ne pišejo zastonj, da so Nemci „ein Bettelvolk“.

V Celovcu se kar trgajo za naš denar. Zakaj? Naše ljudstvo dobro ve, da je nemški denar brez vrednosti in da se dobijo za eno našo krono skoraj tri nemške. Zato pa nočejo prodajati za nemški denar. Mi pa lahko kupujemo za našega v Celovcu. Kar prste si obliznejo, ako dobijo naš denar. Nekdo je kupil te dni v Celovcu razglednic za 15 K. Plačal je z dvajset kronami našega denarja. Kako se je čudil, ko je dobil blago in še 28 K nemškega denarja po vrhu. In še je

bil ogoljufan za kakih 10 nemških kron. — Zato svarimo naše ljudstvo, naj bode silno previdno pri sprejemanju nemškega denarja. Da ne bode opeharjeno, naj zahteva povsod naš denar. V Nemški Avstriji je strašno veliko ponarejenega denarja in avstrijski sleparji bodo skušali spraviti svoj fovš denar med naše ljudi.

Celovško gospodarstvo.

Celovski mestni očetje so se posvetovali v torek dne 27. julija o gospodarstvu mestne občine. Delali so „Voranschlag“, kakor piše „Kärntner Tagblatt“ z dne 30. julija. Kar debelo so gledali pri teh rajtengah. Videli so, da jim primanjkuje za prihodnje leto nič več in nič manj ko 8.335.377 K. To lepo vsotico bodo morali plačati davkoplačevalci. Na vsako osebo pride 320 K tega novega davka. Tako bo moral plačati gospodar, katerega družina šteje pet članov, samo na občinskih dokladah ravno 1600 K. Srečen Celovec, srečni Celovčani, ki imajo tako dobre gospodarje, da vlečejo prebivalstvu že kar kožo s telesa! Drugi dan mestnih očetov še k seji ni bilo več, tako so bili poparjeni.

»Vermögensabnahme« v Avstriji.

Pet dni na teden za državo in en dan zase bode morali delati v Avstriji odslej, ko je stopila v veljavo postava o „Vermögensabgabe“, ali kakor pravijo tamkajšnje oblasti „Vermögensabnahme“. Tako so izračunali Nemci sami. „Neue Freie Presse“ z dne 25. julija stran 13 namreč piše pod naslovom „Steuerwoche“ sledeče: „Nicht, wie ursprünglich gedacht war, zwei Tage, sondern vier oder fünf Tage der harten Wochenarbeit werde der Aufbringung der öffentlichen Bedürfnisse gewidmet sein müssen. Torej, kdor hoče delati vsak teden pet dni za druge in samo en dan zase, ta naj le glasuje za Avstrijo. Takih norcev, mislimo, da bo malo med nami.

Iz Nemške Avstrije.

Fest essen! Nemški listi juckajo in cviliijo od veselja, da je mesto Radgona na Štajerskem „osvobojeno“. Jugoslovani so jim ga izročili po pogodbi. Poslušajmo, kaj piše o tem neki dunajski list: In dem befreiten Radkersburg gab es ein Festessen. Glückliche Radkersburger! Wir möchten auch schon gerne befreit sein und einmal fest essen!

Nove avstrijske medalje. Nemški list „Die Muskete“ piše o njih: Der Bettelorden, am Gängelbande zu tragen, für Staatssekretäre der Volksunterernährung. Der Orden „pour le credit“ mit den Schwertern für Staatssekretäre der Finanzen. Die Schwerter werden nur für besondere Fertigkeiten im „Fechten“ verliehen.

„Steuerstreik“ na Dunaju. Tam imajo velikanske davke, da noben podjetnik ne more več shajati. Zato so trgovci, gostilničarji itd. sklenili, da bodo zaprli vsa podjetja in odpustili vse zaposlene ljudi ter da ne bodo plačevali več nobenih davkov (Steuerstreik). Samo pri bioskopih je v službi nad 10.000 ljudi.

Čehi so zasedli 13 občin Nemške Avstrije, ker pripadejo po mirovni pogodbi Češko-Slovaški. Na Štajerskem pa smo jim mi dali Radgono in Špilje. Nemci sedaj na eni strani javkajo, na drugi pa vpijejo „hura“. Prav kakor otroci!

Nemškoavstrijska krona manj vredna ko ogrska. Dolgo časa je imela Nemška Avstrija edini trošt, da je njena krona vsaj več vredna ko ogrska (z našo krono se niti primerjati niso upali). Od 5. t. m. pa pišejo nemški listi, da je tudi ogrska krona že več vredna. Svarimo naše ljudi, naj ne sprejemajo avstrijskega denarja, ker je vsak dan manj vreden. Držite se edino jugoslovanskega denarja! Kdor vam ponuja nemškoavstrijski denar in pravi, da je „vse eno“, ta je goljuf, tega takoj naznanite žandarmeriji.

V nemškem delu Koroške se popije na vsako glavo 7 1/2 litra alkohola na leto (seveda popijejo odrasli, posebno moški več, ker se pri navedeni številki upoštevajo tudi vsi otroci). Med 100.000 prebivalci je zavoljo tega 339 neumnih (srotejev). Za pivo izdajo nemški Korošci 9-6 milijonov kron, za žganje 10 milijonov, za vino pa 5 milijonov kron na leto.

Na dan s koroškimi barvami.

Korošci ljubimo svojo deželo in smo ponosni, da smo Korošci. Zato smo si že v mirnih časih radi pripenjali na prsa koroške znake (barve). Odkar je staro copernico Avstrijo hudič vzcl, smo to opuščali. V zadnjem času pa smo se zopet spomnili svojih koroških znakov in smo jih zopet začeli nositi. Tako je prav! Koroški znaki (koroške barve) na naših prsih naj pričajo vsemu svetu, da smo Korošci, da ljubimo jugoslovansko Koroško, da bomo glasovali za Jugoslavijo, ne pa za vlačugarsko Avstrijo! Želimo pa, da nosijo te znake tudi vsi

oni, ki po rojstvu sicer niso Korošci, a ljubijo nas in lepo našo koroško deželo. Nosijo naj te barve s ponosom, saj so to obenem tudi barve naših bratov Čehov!

Protestiramo!

Spoštujemo sicer vse narode in ne zaničujemo nobenega jezika. Navzlic temu pa moramo najodločneje protestirati proti temu, da izdajejo nekatere naših oblasti svoje razglase tudi v nemškem jeziku. V vsej naši coni je komaj za en koš (pokvač) takih Nemcev, ki bi ne znali slovenski. In za teh par ljudi dajejo naše oblasti na naše stroške tiskati nemške razglase!

Gospodarstvo.

Nakup plemenske živine.

Te dni je posebna komisija nakupovala po velikovškem okraju živino za Črno goro. Prodana živina, to je ona, kateri so se na desni rog vžgale številke, naj se v pondeljek, dne 16. t. m. ob dveh popoldne prižene na postajo v Sinčo vas, kjer jo bo komisija prevzela in izplačala. Vsaka žival mora imeti svoj živinski potni list.

Istega dne bo komisija nakupovala še nadaljnje število plemenskih junic do 2 let, krav do 4 let in bikov do 2 let marijadvorske (Mariahofer-) pasme. To v znanje vsem onim, ki imajo naprodaj tako živino, pa niso o pravem času izvedeli za te plemenske sejme.

Svetovni pridelek žita.

Največ žita pridela Amerika (severna in južna), potem Indija in Avstralija. Vse te države pa so zelo oddaljene. Vrh tega je imela Avstralija zelo slabo žetev in tudi Indija radi vednih nemirov letos ne bo mogla izvažati žita. Ostane torej edino severna Amerika, ki ima menda 60 milijonov metrskih centov pšenice za izvoz. Južne države Amerike se zaradi pomanjkanja branijo izvoza. Daljna Azija (Kina in Japan) se preživlja dandanes večinoma s kruhom — prej se je z rižem — in se bo obrnil tja izvoz žita iz Sibirije in Amerike.

Nasproti temu pa imamo veliko večino držav v Evropi, ki nimajo zadosti živeža. Predvsem so to Angleška, ki potrebuje 60 milijonov metrskih centov žita, potem Francoska, Italija (kjer je bila letos suša), Nizozemska, Belgija, Švedska, Norveška, Švica, Češka, Španija, Nemčija ter posebno še Nemška Avstrija.

Od evropskih držav je izvažala žito predvsem Rusija. Danes pa je v takem neredu, da ne more prav nič oddati. Za izvoz imajo žita samo še Rumunija, nekoliko Bolgarija, največ pa Jugoslavija. Povsod drugod gledajo s skrbjo v bodočnost glede prehrane, v Nemški Avstriji pričakujejo na jesen celo gladovanje. Edino Jugoslovani smo tako srečni, da lahko od svoje mize še oddamo nekaj drugim. Pri tem moramo biti seveda previdni, ker je okoli in okoli nas suša na žitu ter bi sosedji tudi nas kmalu posušili, ko bi jim odprli meje. Pa se čudijo ne-

kateri, da imamo tako visoke cene na izvoz žita! Naj plačajo naše davke oni, ki se hvalijo z bogato industrijo! Tudi s konkurenco banatskega žita strašijo nekateri! Saj vendar to žito ne more delati konkurence nam Korošcem, ko ga z zlatom plačujejo in iščejo po celi Evropi.

Velikovški okraj.

Dobria vas. „A Esel glaubt's Ihnen vielleicht noch, a Ochs lacht Sie aber bereits aus, wenn Sie glauben, daß die Zone A deutschösterreichisch wird“. Zaveden slovenski kmet pride v preteklem tednu k staremu Grasiu v Dobri vasi, proseč ga za zdravila. Kmet govori nemški, Grasi ga ima za nemčurja in mu začne tožiti, da bodo Nemci pri glasovanju propadli. Nato kmet: „Na, Herr Doktor, die Sache wird sich jetzt schon auf Besser wenden“. Grasi odgovori: „Wissens, a Esel glaubt's Ihnen noch, aber a Ochs lacht Sie aus, wenn Sie sagen, daß wir in der Zone A siegen können“. Tako je! Nemce in nemčurje začanja srečavati pamet, da je cona A za Nemško Avstrijo že davno izgubljena; samo najbolj zarukani še verujejo v nemško „zmago“.

Mali Št. Vid. Od 22. do 25. julija so nemčurski folksverovci Hainšer Zepe, ki spada v Arbeitshaus in Kogelnikovi pobalinčki prigovarjali ljudem, naj za božjo voljo vendar ne gredo v nedeljo, 25. julija v Velikovec. Vse skupaj ni nič pomagalo. Revčki od Nemcev ne bodo dobili več plače, ne bodo mogli več kegljati po 100 K; splah ves zaslužek bo šel rakom žvižgat. Malo bolje je napravil naš „Krajnc“, ki je grozil da bo pognal ljudi iz stanovanja, če se udeležijo shoda. Pravo, g. Kordeš! Res nemška kultura! Enkrat vas bodo pa delavci pognali, če vas ne bo kmalu srečala pamet. Potem boste lahko živeli od same „nemške kulture“.

Še nekaj! Povejte še vašim barabam, da naj gredo vsaj gasiti, ko nemška „kultura“ zažiga slovenske hiše. Vsak požig homo pošteno vrnil. Za barabsko delo ravno tako plačilo!

Sv. Peter na Vaš. Dne 25. julija sta šli dve Slovenki od velikovškega protestnega shoda s slovenskimi znaki skozi Unare. Že od daleč je bilo slišati iz Šterlinkove gostilne petje in muzika. Ko sta prišli blizu, je stal eden od gostov pred hišo. Menda je bil na straži. Ko zagleda naši dve ženski, brž steče v hišo in kar naenkrat je vse utihnilo. Ko sta šli nimo hiše, je bilo notri tiho kakor v mrtvašnici. Kaj jih je tako splašilo? Slovenski znaki na prsih slovenskih žen so bili, ki so jim nagnali tak strah. Zato pa Slovenci, nosimo vselej in povsod slovenski znak, saj se ga Nemci in nemčurji bojijo kakor hudič križa. Pokažimo javno, kaj smo!

Lokovica. Ko smo se vračali v nedeljo, 25. julija od protestnega shoda v Velikovec, smo šli od postaje v vrsti: ženske spredaj, moški zadaj. Sreča nas neki mož, ki ni našega mišljenja. Hoteč se malo ponorčevati, je vprašal: „Katera pa spredaj modli?“ Neka kmetica se mu je pa prav pametno odrezala: „Mi pa ko! vsi skup živijo Jugoslavija kličemo.“

Gorčiče. Da so Gorčiče popolnoma očiščene smrdljivega nemčurskega smradu, tega ne moremo trditi, pa veliko jih res ni teh izdajic svojega materinega jezika. Sami menda trdijo, da so pravi, čistokrvni Nemci, če pa hočeš govoriti z njimi nemško, pa začnejo zijati v nebo, kakor da bi hoteli muhe loviti. Nemško namreč še ne razumejo ne. Eden, ki nemško zna, je rekel o njih: „Sram me je, da je v Gorčičah toliko ljudi, ki bi radi bili Nemci, pa še nemško ne znajo“. Lepa čast za „Nemce“, da imajo takšne trape med seboj! Smo pa že mi Slovenci čisto drugačni kerlici.

Prevalje. Žensko društvo Prevalje priredi 22. avgusta veliko veselico na Poljani pri Prevaljah. Vzpored veselice objavimo pozneje. Sosednja društva prosimo, da opuste na ta dan svoje prireditve.

Velikovec. Obisk kolesarjev dne 1. avgusta v Velikovcu se je prav dobro obnesel. 35 kolesarjev, 2 avtomobila in 4 motorna kolesa so dospela preko Jezerskega v 4 urah iz Ljubljane v Velikovec. (Dne 31. julija je dospela že dvajsetorica avtomobilov, ki so se potem odpeljali na Klopinj in dalje v Borovlje). V Nar. domu jih je pozdravil g. Mödendorfer in dobil od Slovencev in Hrvatov obljubo, da pridejo še večkrat na obisk — da se pa gotovo v kratkem zopet snidemo na Gospodovskem polju. Kolesarje je vodil g. major Jaklič — znani zinagovalec pri Črni.

Djekše. Dne 17. julija je šla slabomurna in epileptična Elizabeta Napečnik iz Vobrskih gor, občina Djekše, v črešnje. Pri tem je padla raz drevesa in se tako hudo poškodovala, da je par ur na to, ne da bi še prišla k zavesti, umrla.

Krčanje. V nedeljo, 1. t. m. je priredilo naše žensko društvo veselico pri Goleju na Sp. Krčanjah. Videli smo igri: „Krčmar pri zvitem rogu“ in „Ne kliči vraga“. Zadnjo igro je igralo grebinsko žensko društvo, da je bilo veselje gledati. G. Modrič je zapel s svojim zborom par lepih pesmi, govorila sta gospa Mušič in g. učitelj Sardoč. Po igri se je razlegalo mlo slovensko petje naših domačih fantov, da je moral vsakdo uvideti, da je zemlja, kjer se tako poje, naša.

Pliberk. V Pliberku so začeli Nemci velik spektakel. „Hier seimar olle gleih, kaner darf nix“ vpijejo in skačejo okoli kakor pustni norci. Antantina komisija jim bo menda ustanovila velikansko državo, ki bo segala do mesca. Pliberk bo pa glavno mesto. Vladar bo Schwarl, dokler se dr. Herbst ne povrne s potovanja okoli zemlje. Ker bo država segala do mesca, bo hodil Schwarl včasih ponoči luno trkat. Dr. Herbst pa bo sklenil z raznimi državami Schutz- und Trutzbündnis. Rekel je, da svojih backov ne bo več pozdravljaj z „Gott strafe England“ in Schwarl tudi ne bo več odzdravljaj z „er strafe es“. Tudi Lipowitz je začasno obljubil, da ne bo nabiral „Jungschützov“ proti Italiji. Tudi ne bodo več vpili „nieder mit den welschen Ver-rätern“. Rekli so: „Nekdaj smo bili slavni Germani, sedaj bomo bolj ponižni. Za špas se bomo, kedar bo lepo vreme, valjali po prahu, kedar bo pa dež, pa po blatu“. Mi Slovenci pa bomo imeli velik spektakel ko bomo to giedali, pa še zastonj. Še smejali se bomo.

Spodnje Libuče. Pri nas je razen Weitzerja še tudi nekaj kmetov, ki imajo smolo. Namreč pamet jih noče srečati. Ne vemo, kod hodijo, da se ne srečajo z njo. Škoda za nje, da so še na stara leta tako strašno zarukani. Pa veste, v koga? No, v Nemško Avstrijo! Čudno je res to! Avstrija je vendar že stara in sitna babura, sedaj je pa že petlati začela. Pa kljub temu gledajo nekateri, drugače še pametni Libučani, tako zaljubljeno na ono stran, da se človeku mero milo storiti. Ampak pazite! Če jo dobite, boste slabo havžvali. Nič ne bo prinesla k hiši, še njene dolge boste plačevali. Ta babnica je namreč ves čas samo zapravljala, tako dolgo, da je nazadnje prišla na boben.

Rebrca. Papirna tovarna na Rebrci je prešla v slovenske roke. Kupilo jo je jugoslovansko podjetje ter začne obratovati kot tako že s 15. t. m. Torej zopet en korak naprej v nacionaliziranju domače industrije. To dejstvo ni samo važnega pomena z industrialnega, marveč tudi z narodnega stališča. Saj se prej slovenski uslužbenec ni smel zavedati, da je Slovenec, med tem ko je nemštvo in nemškutarstvo poganjalo najbujnejše cvetje. Ta prejemba posesti seveda grozno boli in jezi tovarniške Nemce in nemškutarje, ker upravičeno slutijo in vedo, da je zdaj z njihovim hajljanjem in hujskanjem „Schluss ohne Jubel“. Zato pa svetujemo vsem skritim in očitim nemčurčkom, da naj vzamejo pamet v roke ter naj pomislijo, da je uspeh tovarne ter z njim vred tudi njihovo blagostanje mogoče edino-le v okvirju in pod zaščito Jugoslavije. Tovarni pa, katera je velevažnega pomena tako za cel naš okoliš kakor tudi za državo, želimo obilo uspeha in procvita ter smo prepričani, da bo ista pod slovenskim vodstvom vsestransko uspevala.

Velikovec. Preteklo nedeljo so nam naši nemčurčki priredili maškerado. Zbobjali so skupaj kakih 100 do 150 mašker. Ker jih je v naši coni premalo, so si jih naročili iz Celovca. Slovenci smo našim Zuchthäuslerjem prav hvaležni za to zanimivo menežarijo. Hoj!

Krčanje. Ker je veliko krčanjskih posestnikov zavednih Slovencev, skušajo nemčurji pridobiti vsaj posle. V zadnji številki Oslovska trompeta obrekuje našega g. učitelja. Pravi, da je rekel, da izide v Jugoslaviji v kratkem postava, da bodo gospodarji sami lahko kaznovali svoje posle. Pameten človek takšne neumnosti ne more verjeti. Kdor jo je trosil okoli, je nesramen lažnivec ali pa nima toliko soli v glavi, da bi razumel, o čem se govori. Vpiše naj se v jeseni v krčanjško šolo, da mu bo g. učitelj izkidal malo gnoja iz glave. Če se gospodarjem slabo godi, se tudi poslom, zato nočemo pod Nemško Avstrijo.

Libeliče. Kajne da vas je srbelo, ker smo šli v nedeljo, dne 25. julija v Velikovec „zijala past“, čeprav je menda sprejel nekdo v Potočah brzojavko, da je komisija že odšla in da so zastonj vsa nadaljna pota? Gotovo ste potrti, ker ni skočil naš vlak med postajama Dravograd in Rabštanj s tira in se pogreznil v Dravo. To so nam v onemogli jezi pripravili, a mi smo nesrečo odvrnili. Ali še zasluži usmiljenja tisti, ki hoče uničiti več sto življenj, ali oni, ki s tem

na tihem soglašajo? Dolgo smo imeli potrpljenje z vami, sedaj ga nam je zmanjkalo, ko vidimo, da nas hočejo tirati vaši prijatelji v smrt. Kako se morejo vaše nemčurske trdnjave še držati, ko ste nam tako jasno pokazali, kaj bi z nami napravili, če bi postali vi naši gospodarji? Čim bolj boste rovali, tem večja bo naša odpornost, ker smo videli ogromno armado naših glasovalcev. Vkljub vašim nakanam se bomo ravnali edino le po svoji vesti, ne pa tako, kakor si želi peščica nemčurjev.

Št. Lipš. Naše Žensko društvo tako napreduje, da je veselje. Nas je že 126 članic in vedno se še priključajo nove. To pa ni prav neki Špeli, ki sliši na ime Elizabeta Škof, mi jo pa kličemo Špeta. Pa glejte, kako prebrisana je naša Špelca. Pravi, da bodo morale vse ženske, ki bodo glasovale za Jugoslavijo, k vojakom. Šment, ta bo pa držala, Špeta! Pa veste, kaj ji je odgovorila neka zavedna Slovenka: „Ne, glasovat ne grem, k vojakom pa bom šla“. — Prihodnjič bomo komandirali Špelo — Špeto za profesorco „Hausstockov“. Danes ji pa svetujemo, naj na svoj špelasto — špičasti jezik malo pazi!

Grabštanj. Dne 20. julija je prišla sem neka ženska, ki je potovala iz Leobna čez Celovec v Pliberk. Pravila mi je, kako so jo Nemci celo pot strašili z Jugoslavijo. Rekli so ji, da na Muti ustrelijo vsako žensko, ki hoče iti v Jugoslavijo. Z velikim strahom je prišla na Muto. Vprašala je nemško stražo, kakšni vojaki da so na oni strani. Odgovorili so ji, da Srbi. Ko je pa prišla čez most in so jo „srbski vojaki“ zelo prijazno sprejeli, je izginil tudi strah. Rekla mi je: „Ich hab' nicht geglaubt, daß man so belogen werden kann. In Leoben erzählt man uns schaurige Geschichten aus Jugoslawien“. No, Nemci so bili in bodo ostali zmiraj narod lažnivcev!

Mali Št. Vid. V okolici razsaja svinjska kuga. Posestnikom Ožbald, Hille, Mežnar in na Rajneku je poginilo že več svinj. Bolezen je bila zanešena iz Nemške Avstrije. Kar je prizadetih poštenjakov, jim bo naša oblast priskočila gotovo na pomoč.

Boroveljski okraj.

Borovlje. Včeraj je bil v Resniku semenj. Zbrali so se v Paukarjevi gostilni vsi glavni nemškutarski hujskači iz vseh krajev doline in celo še od onstran Drave jih je prihitelo nekaj. Nastopila je nemška godba in nemški pevski zbor „Alpenrose“ iz Borovelj. Ko je prinesel občinski sluga proklamacije od plebiscitne komisije in jih nabil proti navadi na zid Paukarjeve hiše, ta druhal ni več poznala meje. Napadali so mimo idoče zavedne Slovence in jim grozili. Peli so „Die Wacht am Rhein“ „O du mein Österreich“, „Bis an die Gletscherwand“ in druge, in hajlali so, da se je vse treslo. Cele dve noči je trajalo to rjojenje po vasi, in ko so odhajali, so ti junaki podrli znamenje ob poti. To se je zgodilo četrte ure od Borovelj, pod nosom naših oblasti. Ni čuda, da je slovensko prebivalstvo za to silno razburjeno.

Vetrinj. G. Popežu je naše protestno zborovanje v Borovljah zmešalo pamet.

Pa ni čuda, saj je bilo samo iz naše občine kljub nemškemu terorju nad sto ljudi. Po noči so pokradli „šravfe“ od naših okrašenih vozov, ki smo jih imeli pripravljene za nedeljo. Tičke, ki so to napravili, je naša žandarmerija že djala pod ključ. Heimwehrhauptmann Šime Gaggl in njegov adjutant Uehl sta pa stala ob cesti in vsakega gor zašribava, kar nas pa prav nič ni ostrašilo. Med udeleženci je bil tudi Popežev sin. To je pa starega grešnika tako zjezilo, da je začel svojega sina na cesti zmerjati. Ta pač tudi dobro ve, da bo prišel enkrat čas, ko bo moral očetu iz zadrege pomagati, zato ga zmerjanje ni prav nič ganilo.

Dnevne vesti.

Jugoslavija ne bode imela voj-ske z boljševiki, kakor želijo nemški agitatorji pri nas in ljudstvo begajo. Kdor take debele laži verjame, je pač tak osliček kakor tisti, ki take novice razširja.

Velikovec. Koncert Ženskega društva v soboto, 14. t. m. se radi tehničnih težkoč ne more vršiti ter se preloži na poznejši čas.

V Grebinskem kloštru priredijo v nedeljo, 15. t. m. ob 1/3 uri popoldne veselico. Igrali bodo „Judeža“ in pa „Tri tičke“. Pujdimo gledat!

Vogrče. Na žegnaje v nedeljo dne 22. t. m. priredi naše K. sl. izobraževalno društvo popoldne po blagoslovu zanimivo igro „Na dan sodbe“ in šalo-igro „Dva gluha“.

K obilni udeležbi vabi Odbor.

Škocijan. Slov. kršč. soc. bralno društvo vabi k prireditvi dne 15. t. m. ob 3. uri pop. pri jogru v Mali vasi. Spored: deklamacija, govor ter igri „Lurška pastirica“ in „O ta Polona“!

Velikovec. V korist narodne obrambe je nabrala gđc. Anica Berce, Št. Janž, Dolenjsko, ob priliki godu šentjanjskih Anic 60 K; Slovenci omizja pri Jagetu, Pliberk, 350 K, namestu venca na krsto g. dr. V. Sušniku; abiturijenti v Kranju so poslali po g. abit. Dom. Skitek-u, Libeliče 50 K za Malgajev spomenik.

Za pogorelca Fr. Vedenik v Šmarjeti so darovali: gg. poslanec Džamonija, dr. Lipold, podpolk. Ravnikar, Lovro Petovar po 100 K; Svetina 60 K; gg. rav. Šega, Janko Grivec, kap. M. Rajh po 40 K; gg. kap. K. Potočnik, kap. Rozima, por. I. Novak po 20 K. Skupaj 640 K. Vsem darovalcem srčna hvala!

Vrbsko jezero. Dr. Karel Pečnik. Ordinira od 1. avgusta vsaki ponedeljek, sredo in petek v Ribnici na Vrbskem jezeru od 12—3. uri v šoli.

Doktor vsega zdravilstva univerze na Dunaju z dolgoletno prakso v bolnišnici.

Pred vojsko (1914) po zimi zdravnik v zimovišču Kahira v Egiptu in po letu v Trstu. — Dokler se ne vrne, začasni okrožni zdravnik na Bistrici v Rožu. — Govori francoski, angleški in italijanski. V Bistrici ordinira v torek, četrtek soboto in nedeljo.

Svarilo.

Dne 2. avgusta 1920 sem se mudil po službenih poslih v Pliberku, kjer sem nakupoval govejo živino za svojo klavnico. „Svarim“ vsakogar, ki bi mi ob tej priliki mojega bivanja v Pliberku podtikal kakršno koli protidržavno agitacijo zoper kraljevino SHS, da bom nastopil proti njemu sodnijskim putem.

Robert Preglav, mesar v Prevaljah.

Širite povsod „Korošca“!

Ženitvena ponudba. Mlad državni nastavljenec, v službi na Koroškem, si želi v svrhu poznejše ženitve dopisovati z 16—20 letno izobraženo gospodično, lepe zunanosti in neomadeževane preteklosti, če mogoče z nekaj premoženjem. Dopise s sliko, ki se na zahtevo vrne, na upravo lista pod „Lepa bodočnost“.

Primešaj krmi Mastin!

V smislu odloka deželne vlade za Kranjsko v Ljubljani z dne 18. julija 1899., št. 10.595, ki mi ga je mestni magistrat ljubljanski izporočil dne 28. julija 1899., št. 25.255, smejo dietetično sredstvo Mastin, redilni prašek, za prasiče in za vsako živino, lekarnariji, trgovci, drogistu in kramarji prosto prodajati. Mastin je kot prosti obrtni predmet oglašen. V Ljubljani, dne 3. avgusta 1900., mag. opr. št. 28.561.

Ako Mastina v lekarnah in trgovinah ne dobite, ga naročite po pošti. 5 zavojev Mastina stane K 30-50 poštnine prosto na dom.

Mazilo zoper garje

(naftol-mazilo) uniči pri ludeh garje, lišaj, srbečico, kožne bolezni in izpuščaje; pri živini uniči garje. Lonček tega mazila velja po pošti 12 K 50 v.

Lekarnar Trnkoci
v Ljubljani (Slovenija) zraven rotovža.

Posestvo malo, vzamem v najem ali g. kupim. Naslov pove uprava „Korošca“.

Proda se Singer-jev šivalni stroj z več aparati za vezenje. Velikovec, Bürgerlustg. 69.

Kje je Janez Novak? Če kdo kaj ve o Janezu Novaku iz Obirskega, naj blagovoli to sporočiti uredništvu „Korošca“. J. Novak je služil pri 7. pešpolku, bil je ranjen pri Monte Salone in je zadujče pisal decembra 1917.

Iščem pastirja, ki ima veselje do ži-vine. Dobra hrana kakor družina. Plača po dogovoru. Nastop takoj. Rauter, Draguziče, p. Podgorje v Rožu.

Proda se lepa kmetija v bližini Velikovec. Meri 36 oralov (10 vralov gozda, vstalo njive in travniki) Ponudbe naj se pošljejo na Gregorja Srehot, Mrzla voda, p. Velikovec.

Proda se hiša s hlevom, vrtom in sadnim vrtom na Rčinju. Vpraša naj se pri g. Mariji Strnad, Velikovec, Celovško predm. 7.

V bližini Pliberka je naprodaj **malo posestvo** obstoječe iz njiv, travnikov, in gozdov. Podrobne informacije se dobijo na občini Blato pri Pliberku.

Pozor! Slovenski urar. Pozor!

Naznanjam slavnemu občinstvu otvoritev svoje delavnice za popraviljanje ur vsake vrste in sistema. Potrudil se bom, da ustrezem sl. občinstvu hitro in zanesljivo, ter prošim za obisk. Avberšek Gašpar, urar, Velikovec, v Čarfovi hiši.

Manufakturno blago
po znižani ceni

je dospelo iz inozemstva in se dobi pri

I. N. Šoštarič, Maribor
Gosposka ulica 5.

Zastopstvo tovarne klobukov Valentin Maček v Domžalah
se nahaja

v Mariboru, Slovenska ulica 15.

Sprejma popravilo, čiščenje, barvanje i. t. d. vsakovrstnih damskih in moških klobukov ter naročila na nove.

Cene brez konkurence! Postrežba točna!

Štampilje vseh vrst in
pečate iz medi za pečatni vosek
dobavlja najhitrejšo in najcenejšo

Ludovik Šef, Maribor
Prešernova ulica 1.

Tovarniška zaloga papirja in specialna trgovina pisarniških potrebščin.

Mariborska eskomptna banka, podružnica Velikovec

Telefon št. 7 (interurban).

Mestni trg št. 141.

Račun pošt. ček. urada SHS v Ljubljani: 11.895.

Centrala Maribor

Podružnica Murska Sobota

sprejema vloge na knjižice in tekoči račun proti najugodnejšemu obrestovanju; dovoljuje vsakovrstne kredite pod najugodnejšimi pogoji; akreditivi na vsa tu- in inozemska mesta.

Podružnica izvršuje vse v bančno stroko spadajoče posle.

Blagajna je odprta od 1/2 9. do 12. ure in od 15. do 16. ure (3. do 4. ure popoldne).

Izvršuje nakazila v tu- in inozemstvo. Kupuje in prodaja devize, valute in vrednostne papirje ter eskomptira trgovske menice. Daje pojasnila vsak čas brezplačno.